

Prima instanță: Judecătoria Orhei
Judecător: E. Buzu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Iu. Cimpoi, I. Secieru, A. Danilov

Dosarul nr. 2ra-356/18

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Stamati Gheorghe prin intermediul avocatului Carolina Macovețchi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stamati Larisa împotriva lui Stamati Gheorghe, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecție a familiei Orhei cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, obținerea permisiunii pentru ieșirea și intrarea în țară și perfectarea actelor copilului minor fără acordul tatălui și la cererea reconvențională a lui Stamati Gheorghe împotriva Larisei Stamati cu privire la decăderea din drepturile părintești, lăsarea copilului spre domiciliere, educare și întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Gheorghe Stamati și a fost menținută hotărârea Judecătoria Orhei din 23 decembrie 2016 și hotărârea suplimentară a Judecătoria Orhei din 24 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 08 iulie 2016 Larisa Stamati a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Stamati, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecție a familiei Orhei cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, obținerea permisiunii pentru ieșirea și intrarea în țară și perfectarea actelor copilului minor fără acordul tatălui.

În motivarea acțiunii inițiale reclamanta a indicat că la XX xxxxxxxx XXXX a înregistrat căsătoria cu pârâtul la Primăria s. Susleni, r-nul Orhei, fiind trecută în Registrul actelor de stare civilă sub nr. x. Din căsătorie au un copil, X Y, născută la XX xxxxxxxx XXXX.

Susține că după încheierea căsătoriei, ei au trecut cu traiul în s. Susleni, raionul Orhei, în casa părinților soțului.

Afirmă că la nuntă părinții pârâtului le-au dăruit casa de locuit din sat, însă după doi ani de căsnicie au încheiat un contract de donație doar pe numele pârâtului.

Relevă că în viața de familie a noului cuplu mereu erau prezenți părinții pârâtului, implicându-se în discuții cu sfaturi și ordine.

Mai relevă că ea de nenumărate ori a rugat pârâtul ca să treacă cu traiul în altă parte pentru a putea trăi liniștit și în intimitate, însă pârâtul nu a fost de acord. Astfel, în relațiile de familie au început să apară divergențe, care s-au acutizat cu trecerea timpului, datorită caracterului dificil al pârâtului și a violenței verbale.

Invocă că în perioadă gravidității, ea a aflat de infidelitatea soțului, iar după, își dă seama că, de fapt, infidelitatea continuă.

Susține reclamanta, că a fost nevoită să plece la muncă peste hotarele țării de una singură pentru a asigura familiei un trai decent.

Menționează că pe toată această perioadă mereu a avut grijă și a transmis copilului haine, jucării, dulciuri, etc, iar soțului - bani, însă ultimul nu a încetat să o înjosească, numind-o cu cuvinte urâte în prezența copilului minor. Mai mult ca atât, pârâtul îi interzicea să vadă copilul, ascunzând actele și amenințând-o cu moartea în cazul în care va lua copilul în vacanță.

Consideră că acțiunile pârâtului aduc o atingere gravă drepturilor sale de părinte, dar și a legăturii personale între părinte și copil, care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, creată în aplicarea art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, din momentul și datorită însăși împrejurării nașterii copilului, între părinți și copil există o legătură constitutivă de viață de familie pe care evenimentele ulterioare nu o pot distruge decât în circumstanțe excepționale.

Susține că poziția constantă a pârâtului la menținerea legăturilor personale dintre ea și copil constituie un comportament tipic pentru „sindromul alienării părintești”, acțiunile acestora constituind un adevărat abuz emoțional asupra copilului minor.

Consideră că copilul urmează să fie lăsat spre domiciliere, educare și întreținere cu ea, deoarece copilul are o vârstă la care e nevoie prioritară de îngrijirea și educația mamei.

Afirmă că ea dispune de toate condițiile necesare pentru a continua educația copilului în spiritul tradițiilor, culturii și limbii materne.

Relevă că pârâtul refuză categoric exprimarea consimțământului său într-o declarație autentificată notarial pentru acordarea copilului minor a permisiunii de a ieși peste hotarele Republicii Moldova.

Solicită desfacerea căsătoriei între ea și pârât, înregistrată la Primăria satului Susleni, r-nul Orhei, la XX xxxxxxxx XXXX, stabilirea domiciliului copilului minor, X Y, născută la XX xxxxxxxx XXXX, cu ea, permiterea de a ieși și intra în țară cu copilul minor, X Y, fără acordul pârâtului, inclusiv și perfectarea actelor de identitate, obligarea pârâtului la plata pensiei de întreținere a copilului minor, X Y în mărime de ¼ din toate veniturile și încasarea de la pârât a tuturor cheltuielilor de judecată.

La 28 septembrie 2016, Gheorghe Stamati a depus cerere reconvențională

împotriva Larisei Stamati cu privire la decăderea din drepturile părintești și lăsarea copilului spre domiciliere, educare și întreținere (f.d.25-29, volumul I).

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâtul a indicat că la XX xxxxxxxx XXXX, a înregistrat căsătoria cu reclamanta la Primăria s. Susleni, r-nul Orhei. Din căsătorie au fiică, X Y, născută la XX xxxxxxxx XXXX.

Menționează că în luna august 2011, când copilul avea 9 luni, reclamanta 1-a lăsat la educația și întreținerea sa, a plecat peste hotarele Republicii Moldova și nu a mai revenit.

Susține că în toată această perioadă, reclamanta nu a contribuit cu nimic la întreținerea și educația copilului, limitându-se doar la niște vizite scurte odată pe an și la niște dulciuri.

Afirmă că el își iubește foarte mult copilul și participă efectiv la creșterea și educarea acestuia, dispune de resursele necesare pentru a se îngriji de acesta, locuiește în apropierea grădiniței, pe care o frecventează copilul, îi oferă stabilitate emoțională, crescându-l într-un mediu care este familiar, înconjurat de bunici, prieteni și poate să-i asigure continuitatea studiilor începute cu respectarea valorilor culturale, religioase, astfel încât educația lui să-și urmeze un curs firesc.

Relevă că în legătură cu faptul că Larisa Stamati s-a eschivat de la exercitarea obligațiilor părintești, urmează a fi decăzută din drepturile părintești în privința copilului minor, X Y.

Invocă că la 28 august 2016, Larisa Stamati a revenit acasă și i-a cerut să petreacă careva timp împreună cu copilul, manifestând un comportament agresiv față de el, iar neavând careva motive întemeiate, a făcut un scandal nemaipomenit, fără careva ezitări și rețineri de comportament, în prezența copilului minor.

Mai invocă că la 06 septembrie 2016, Larisa Stamati a dispărut într-o direcție necunoscută împreună cu copilul. Pe acest fapt, s-a adresat cu o cerere la Inspectoratul de poliție Orhei, solicitând ajutor în privința dispariției copilului minor, însă ulterior a aflat că copilul se află în Italia.

Declară că fiica minoră X Y se află la o vârstă fragedă și ținând cont de particularitățile de dezvoltare a copiilor la vârstă preșcolară, separarea copilului de unul din părinți este o problemă deosebit de complicată, multiaspectuală, cu multiple repercusiuni și influențe psihologice, sociale și juridice. Evident în cazul apariției a unei astfel de situații, pe prim plan se cere a fi pus interesul superior al copilului.

Consideră că este în interesul copilului ca deciziile importante în ceea ce îl privește să fie luate doar de el, deoarece el se ocupă preponderent de creșterea și educarea acestuia, astfel, copilul va fi protejat de comportamentul abuziv sau dezinteresat al mamei sale.

Menționează că luând în considerare faptul că Larisa Stamati, în mod abuziv, pe ascuns și fără știrea lui, a perfectat actele de identitate noi pentru copil și a părăsit teritoriul Republicii Moldova și îl împiedică să comunice cu fiica sa dovedește faptul relei - credințe a reclamantei.

Consideră că deplasarea copilului minor peste hotarele țării este traumatizantă, deoarece nu cunoaște pe nimeni, fiind smuls din mediul familiar

lui, nu cunoaște limba și comunicarea îi este imposibilă, și ar putea dura mult până când minorul s-ar putea adapta la alt mediu de viață.

Solicită decăderea reclamantei din drepturile părintești în privința copilului X Y, născută la XX xxxxxxxx XXXX, lăsarea copilului minor, X Y spre domiciliere, educare și întreținerea sa, obligarea reclamantei de a aduce copilul în Republica Moldova și încasarea de la reclamantă a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 23 decembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Larisa Stamati împotriva lui Gheorghe Stamati, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecție a familiei Orhei cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, obținerea permisiunii pentru ieșirea și intrarea în țară și perfectarea actelor copilului minor fără acordul tatălui. A fost desfăcută căsătoria între Larisa Stamati și Gheorghe Stamati înregistrată la XX xxxxxxxx XXX la Primăria s. Susleni, r-nul Orhei sub nr. x. A fost determinat domiciliul copilului minor, X Y, născută la XX xxxxxxxx XXXX, cu mama sa, Larisa Stamati. A fost încasată de la Gheorghe Stamati în beneficiul Larisei Stamati pensia de întreținere a copilului minor, X Y, născută la XX xxxxxxxx XXXX, în mărime de ½ din toate felurile de venit, începând cu 08 iulie 2016 până la atingerea majoratului de către copil. A fost încasată de la Gheorghe Stamati în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei. A fost încasată de la Gheorghe Stamati și Larisa Stamati în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 500% din salariul minim stabilit în republică, de la fiecare, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei. A fost respinsă acțiunea reconvențională ca neîntemeiată (f.d.162-163, f.d.170-174, volumul I).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Orhei din 24 iulie 2017 s-a permis Larisei Stamati obținerea permisului pentru ieșire-intrare peste hotarele Republicii Moldova și perfectarea actelor copilului minor fără acordul tatălui (f.d.236-240, volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Gheorghe Stamati, avocatul Carolina Macovețchi și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei din 23 decembrie 2016 și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Orhei din 24 iulie 2017 (f.d.24, f.d.25-37, volumul II).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 16 ianuarie 2018 Stamati Gheorghe prin intermediul avocatului Macovețchi Carolina (mandatul nr.0964501, f.d. 130 volumul I) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei din 23 decembrie 2016 și hotărârii suplimentare a Judecătoriei Orhei din 24 iulie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată înaintate de Stamati Larisa și admitere integrală a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material.

La 22 februarie 2018 Direcția asistență socială și protecție a familiei Orhei a

prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

La 05 martie 2018 intimata Stamati Larisa prin intermediul avocatului Digore Corina a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 23.11.2017 (f.d. 38, volumul II), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul lui Stamati Gheorghe depus prin intermediul avocatului Macovețchi Carolina se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Stamati Gheorghe prin intermediul avocatului Macovețchi Carolina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurrentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de

recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stamatî Gheorghe prin intermediul avocatului Macovețchi Carolina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Stamatî Gheorghe depus prin intermediul avocatului Macovețchi Carolina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Galina Stratulat

Ion Druță